

Dziennik Nr 691
2. zm. 15.11.2019 r.
PROJEKT

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia r.**

w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696 i 1815) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Alei parkowej w Parku Czechowickim w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy, biegnącej od ulicy gen. Kazimierza Sosnkowskiego do ulicy Michała Spisaka, nadaje się nazwę: Aleja Haliny Kifer-Pomykańskiej „Kropelki” (nazwa skrócona: al. H. Kifer-Pomykańskiej „Kropelki”).

2. Usytuowanie oraz przebieg alei, o której mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

PREZYDENT MIASTA
STOŁECZNEGO WARSZAWY

12
Rafał Trzaskowski

ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Michał Olszowski

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2019 LIS. 06
z dnia

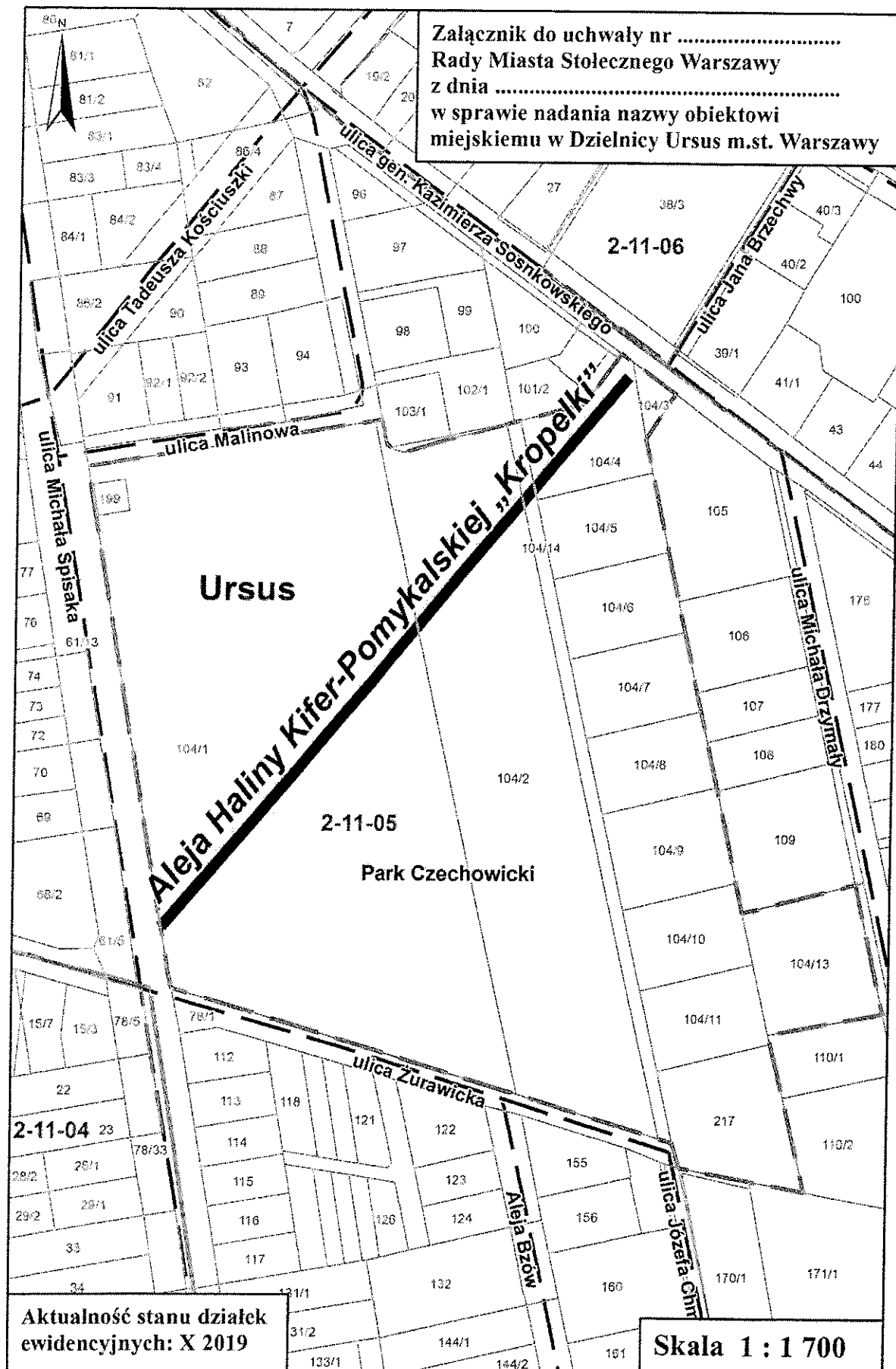
ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY

Numer wersji: 4; Data ostatniej modyfikacji: 18.10.2019 11:13

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY

Aneta Suboś

za zgodą Burmistrza
Dzielnicy Ursus
Rafał Zieliński
21.10.2019 r.

UZASADNIENIE
PROJEKTU UCHWAŁY RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy jest realizacją wniosku grupy 16 radnych Rady Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy o upamiętnienie kapitan Haliny Kifer-Pomykalskiej pseudonim „Kropelka”, żołnierza ZWZ-AK, w nazwie alei parkowej w Parku Czechowickim, który, zgodnie z uzasadnieniem do wniosku, powstał na gruntach należących do 1962 r. do patronki, a wcześniej do jej rodziny.

Komisja ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy wydała pozytywną opinię w tej sprawie (nazwisko patronki spoza Banku nazw).

Kpt. Halina Kifer-Pomykalska (ur. 1923 r. - zm. 2009 r.) pseudonim „Kropelka” – żołnierz ZWZ-AK, działaczka niepodległościowa, wielka patriotka i bohaterka czasu wojny. Mieszkała od urodzenia w Ursusie, w Czechowicach (...) Po wybuchu II wojny światowej, w kwietniu 1940 r. rozpoczęła aktywną działalność konspiracyjną. Była komendantką 25. osobowej żeńskiej grupy dywersyjno-sabotażowej działającej na terenie Ursusa, Warszawy i okolic. W Jej domu w Ursusie – Czechowice był magazyn broni, amunicji, prasy podziemnej i punkt nasłuchów radiowych. Była więźniem politycznym Pawiaka, gdzie przeszła okrutne przesłuchania. Pracowała społecznie w PCK i Delegaturze Rady Głównej Opiekuńczej (RGO) w Ursusie. Pełniła funkcję łączniczki w Wojskowej Służbie Kobiet URSUS. Brała czynny udział w Powstaniu Warszawskim w Zgrupowaniu „Radosława” – batalionie AK „Miotła”, pełniąc funkcję łączniczki do dowództwa i sanitariuszki. W Powstaniu przeszła szlak bojowy z Ursusa – przez Wolę, Stare Miasto, kanały, Śródmieście i Górny Czerniaków (...) Za ofiarność w pełnieniu służby powstańczej i działalność konspiracyjną została odznaczona: dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Medalem za zasługi dla obronności kraju, Medalem za Warszawę 1939-1945, Medalem Digno Laude (Godnemu Chwały), Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945 r. (fragment uzasadnienia z wniosku, w załączeniu biogram dołączony do wniosku).

Aleja parkowa, o której mowa w projekcie uchwały, stanowi obiekt miejski w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a uchwały nr LV/1383/2017 z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8402) i zlokalizowana jest w granicach działek ewidencyjnych nr 104/1, 104/2, 104/4 i 104/14 w obrębie 2-11-05, stanowiących własność miasta stołecznego Warszawy.

Wniosek w sprawie nadania nazwy spełnia wymogi określone w § 17 ust. 1 pkt 4 oraz § 18 ust. 1 uchwały nr LV/1383/2017, a opracowany na jego podstawie projekt uchwały - wymogi określone w § 11-13 ww. uchwały w zw. z § 29 ust. 2 pkt 4 Statutu m.st. Warszawy.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 5340,00 zł. Jest to koszt instalacji tablic z nazwą ww. obiektu miejskiego. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego – negatywna (posiedzenie w dniu 10 lipca 2019 r. i 11 września 2019 r.)

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2019 LIS 06
z dnia

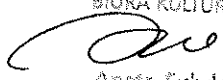
Zespół zgłosił zastrzeżenia odnośnie upamiętniania kolejnej osoby z Rodziny Kiferów w nazwie obiektu miejskiego. W roku 2012 rondo otrzymało imię Tadeusza Kifera „Kruszynki”, a w 2018 r. została wmurowana tablica pamiątkową w kościele św. Józefa Oblubieńca NMP (w Ursusie) poświęcona rodzinie Kiferów, na której wymieniono m.in. kpt. Halinę Kifer-Pomykalską. Zespół w drodze głosowania negatywnie zaopiniował ww. wniosek – posiedzenie w dniu 10 lipca 2019 r. Zespół, zgodnie z przyjętymi zasadami dot. nadawania nazw ustalił następujący zapis nazwy alei w Parku Czechowickim: Aleja Haliny Kifer-Pomykalskiej „Kropelki” (nazwa skrócona: al. H. Kifer-Pomykalskiej „Kropelki”) – posiedzenie w dniu 11 września 2019 r.

2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy – pozytywna (posiedzenie w dniu 28 sierpnia 2019 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy – pozytywna (uchwała nr 57/XV/2019 Rady Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy z dnia 17 października 2019 r.)

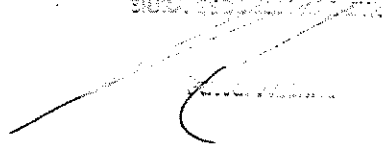

Aneta Korieczna

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia ..2019..LIS..0.6.....

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY

Aneta Śubda

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GOSPODARSTWA MIĘDZYMIEJSKIEGO

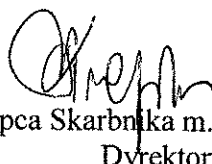

.....

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 06 listopada 2019 roku
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2015 r. poz. 5569, z późn. zm.) projekt uchwały Rady m.st. Warszawy **w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy**

opiniuję pozytywnie

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

Halina Kifer „Kropelka”
(okres okupacji niemieckiej)

kpt. Halina Kifer-Pomykalska „Kropelka”
31.07.2008 r.

Życiorys kpt. Haliny Kifer-Pomykalskiej „Kropelki”

6.09.1923 r. – 7.07.2009 r.

Urodziła się 6 września 1923 r. w Czechowicach-Ursusie w rodzinie o tradycjach patriotycznych. Również w Czechowicach w 1876 r. urodził się Jej ojciec Jan Kifer, ochotnik w wojnie polsko-bolszewickiej i jeniec sowiecki. Miała starszego o rok brata Tadeusza. Przed wojną ukończyła prywatne Żeńskie Gimnazjum im. Haliny Gepnerówny w Warszawie. Dodatkowo kształciła się w kierunku wokalnym. Jej nauczycielem śpiewu i gry na fortepianie był prof. Henryk Adamus z Gołębek-Ursusa, który przepowiadał Halinie Kifer karierę wokalną. W 1938 r. zmarł przedwcześnie Jej ojciec. Po wybuchu II wojny światowej kontynuowała naukę w zakresie liceum ogólnokształcącego na tajnych kompletach w Piastowie w tzw. Szkole Krygierów.

W kwietniu 1940 r., mając niespełna 17 lat, rozpoczęła aktywną działalność w ruchu oporu. Była żołnierzem ZWZ, następnie AK. Po zaprzysiężeniu przybrała pseudonim konspiracyjny „Kropelka”. Odbyla szkolenie sanitarne i wojskowe z ćwiczeniami w terenie. Kolportowała prasę podziemną m.in. Biuletyn Informacyjny, prowadziła nasłuchy radiowe, przenosiła meldunki, broń, amunicję oraz proszek do wyrobu amunicji, kursując na trasie Ursus-Warszawa-okolice. Była komendantką 25-osobowej żeńskiej grupy dywersyjno-sabotażowej w oddziale Mirosława Palczewskiego „Mirka”, a następnie Tadeusza Mrówczyńskiego „Marsa”, która działała na terenie Ursus-Warszawa-okolice. Brała udział w akcjach sabotażowych skierowanych przeciwko niemieckim transportom kolejowym wiozącym broń i amunicję na wschód, smarowaniu trucizną klamek u drzwi w niemieckich lokalach, podrzucaniu do niemieckich pomieszczeń zatrutych insektów itp. Halina Kifer była również członkiem chóru kościelnego Cantate Deo w Czechowicach-Ursusie, który jednocześnie był „przykrywką” konspiracyjną.

W domu rodzinnym, w którym mieszkała z matką Aleksandrą Kifer ps. „Oleńka” i bratem Tadeuszem Kiferem ps. „Kruszynka” był utworzony pierwszy w Czechowicach skład

broni, amunicji, prasy podziemnej i punkt nasłuchów radiowych. Cała rodzina działała w konspiracji. Od 1 października 1942 r. do 3 listopada 1942 r. była więźniem politycznym „Pawiaka”. Aresztowana była za działalność w Armii Krajowej, na skutek denuncjacji, wraz z matką, bratem i narzeczoną brata. Przeszła okrutne przesłuchania. Nikogo z konspiracji nie wydała i nie przyznała się do działalności konspiracyjnej. Z „Pawiaka” wyszła dzięki zeznaniom brata. Była ciężko chora. Po kilku tygodniach powróciła do pracy w konspiracji. Pracowała też społecznie w Delegaturze Rady Głównej Opiekuńczej (RGO) i PCK. Równocześnie uczyła się na tajnych kompletach. Matka „Kropelki” na skutek tragicznych przeżyć („Pawiak”, zamordowanie syna w KL Auschwitz) zaczęła chorować na serce. W kwietniu 1944 r. zmarła w wieku 52 lat.

W dniu 1 lipca 1944 r. osierocona „Kropelka” wstąpiła do WSK AK (Wojskowej Służby Kobiet) w Ursusie, należącej do Placówki „Kordian” AK, której komendantką była ppor. Jadwiga Lesnobrodzka „Wiga”. Praca w WSK polegała m.in. na rozwożeniu meldunków, dyżurach, łączności z poszczególnymi łącznicami. Do 3 sierpnia 1944 r. pracując jako łączniczka WSK przenosiła meldunki z łącznicy w Ursusie przy ul. Szopena 4 do punktów kontaktowych w Piastowie i Pruszkowie – Żbikowie m.in. do komendantki Barbary Zdanowskiej.

W dniu 3 sierpnia 1944 r. zgłosiła się na ochotnika do przeniesienia meldunku alarmowego, przekazanego jej przez komendantkę WSK w Ursusie Jadwigę Lesnobrodzką „Wigę”, z łącznicy w Ursusie przy ul. Szopena do łącznicy w Warszawie przy ul. Górczewskiej 3-5. Droga do ogarniętej płomieniem Warszawy była pełna dramatycznych wydarzeń. Zatrzymana przez Niemców tylko dzięki przytomności umysłu i cudowi przeżyła. Udało się jej dołączyć do batalionu AK „Miotła”.

W Powstaniu Warszawskim pełniła funkcję łączniczki do dowództwa i sanitariuszki w Zgrupowaniu „Radosława” batalionie „Miotła” aż do końca Powstania. Mianowana została na stopień podporucznika Armii Krajowej.

Była dwukrotnie ranna. W dniu 19 sierpnia 1944 r. w czasie walk o remizę tramwajową na ul. Muranowskiej odniosła kontuzję kręgosłupa i nóg. Stała w wąskim korytarzu, gdy uderzył pocisk tzw. „krowy” (moździerz salwowy Nebelwerfer) - została przysypana gruzem z walących się ścian. W dniu 8 września 1944 r. będąc na pozycji przy ul. Książęcej 7, niosąc pomoc rannym podczas ataku Niemców na pozycje powstańcze, została zraniona w głowę odłamkiem pocisku armatniego z „Grubej Berty”. Straciła przytomność. Po opatrzeniu leżała przez kilka dni na kwaterze. Przeszła szlak bojowy z Ursusa – przez Wolę, Stare Miasto, kanały, Śródmieście i Górną Czerniaków.

W Powstaniu została dwukrotnie odznaczona Krzyżem Walecznych. Ponadto przedstawiona została przez dowódcę zgrupowania gen. Jana Mazurkiewicza „Radosława” do odznaczenia Orderem Virtuti Militari V klasy, którego nie otrzymała, w związku z zakończeniem walk i nie ogłoszeniem tego w rozkazie. Z opinii dowódcy „Radosława”: *„od pierwszych dni Powstania do zakończenia wykazywała wiele odwagi i ofiarności w pełnieniu służby”*. Wykaz odznaczeń – zał.8 do pisma.

Po zaprzestaniu działań wojennych, była wieziona z dworca Warszawa Zachodnia w transporcie z ludnością cywilną do obozu jeńców. Uciekła z pociągu, który zatrzymał się w Ursusie, gdzie był obóz przejściowy – filia Dulagu. W odtwarzanym „Kedywie” Komendy Głównej AK pracowała społecznie do czasu rozwiązania Armii Krajowej.

Po zdaniu matury, rozpoczęła studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W dniu 1 sierpnia 1947 r., wracając z uroczystości powstańczych w Warszawie, była ciężko ranna w wypadku motocyklowym spowodowanym przez funkcjonariuszy UB, którzy zbiegli. Okoliczności życiowe zmusiły ją do przerwania studiów na UW. Pracując ukończyła Studium Poligraficzne. Była długoletnim redaktorem miesięcznika „Polska”, promującym kulturę i sztukę polską za granicą.

W 2000 r. została mianowana na stopień kapitana WP. Była członkiem Związku Powstańców Warszawskich oraz Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej – Koła nr 6 „Helenów” w Ursusie, gdzie pracowała społecznie dopóki pozwoliło Jej zdrowie.

W 1999 r. otrzymała podziękowanie od Burmistrza i Rady Gminy Warszawa - Ursus „za Służbę dla Narodu, bohaterską walkę i wierność Ojczyźnie” oraz w 2002 r. – „Medal 50 lat praw miejskich Ursusa za zasługi w rozwoju Ursusa”

Kpt. Halina Kifer-Pomykańska zmarła 7 lipca 2009 r. Pogrzeb, z ceremoniałem wojskowym w obecności pocztów sztandarowych, odbył się 11 lipca 2009 r. na cmentarzu parafialnym „Solipse” w Warszawie przy ul. Ryżowej. Poprzedziła go uroczysta Msza św., w obecności środowisk kombatanckich, w kościele pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Warszawie - Ursusie.

Życiorys opracowała na podstawie dokumentów archiwalnych Małgorzata Stańczyk – córka kpt. Haliny Kifer- Pomykańskiej.

Bibliografia

1. Strona internetowa Muzeum Powstania Warszawskiego – biogram powstańcy Haliny Kifer <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/halina-kifer,20945.html>
2. Wspomnienie o „Kropelce” z batalionu „Miotła” <http://soursus.pl/wspomnienie-o-kropelce-z-batalionu-miotla>
3. Powstaniec Warszawski Biuletyn Informacyjny Związku Powstańców Warszawskich nr 70 Warszawa 2012. Wspomnienie pośmiertne pt. Kpt. Halina Kifer-Pomykańska „Kropelka” Dama Krzyża Walecznych (odznaczenia dwukrotnie).
4. L. Niżyński, Batalion Miotła, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1992 r.
5. Z. Zaborski, Trwaliśmy przy Tobie Warszavo, Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna im. Henryka Sienkiewicza w Pruszkowie, 2008 r.
6. Stolica 8.03.1987 r. artykuł pt. Dziewczyna z tamtych lat, autor: I. Kwiatkowski
7. Głos Ursusa nr 33 z 14.08. 1988 r. artykuł pt. Przez pierścień wroga, autor: I. Kwiatkowski
8. Archiwum Muzeum Powstania Warszawskiego i archiwum rodziny Kiferów.

Halina Kiferówna z rodzicami, bratem i dalszą rodziną nad swoim stawem – obecnie Park Czechowicki, ok. 1927 r.

WYKAZ ODZNACZEŃ NADANYCH KPT. HALINIE KIFER - POMYKAŁSKIEJ
ps. „Kropelka”

1. Krzyż Walecznych dwukrotnie, Zaświadczenie nr DK-4801/w
2. Warszawski Krzyż Powstańczy, Leg. nr 12-82-107 K
3. Krzyż Partyzancki, Leg. nr 217-94-465
4. Krzyż Armii Krajowej, Leg. nr 10906
5. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Leg. nr 1760-81-38
6. Złoty Medal Za Zasługi Dla Obronności Kraju, Leg. nr 633-2002-12, MON
7. Medal za Warszawę 1939 – 1945, Leg. nr 3-70-88
8. Medal DIGNO LAUDE (Godnemu Chwały) dla Powstańczych Służb Sanitarnych,
Towarzystwo Warszawskie Lekarskie
9. Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r. Leg. nr 13-70-150
10. Odznaka Pamiątkowa za udział w walkach powstańczych przyznana przez dowództwo
Zgrupowania „Radosław” nr 345
11. Odznaka Weterana Walk o Niepodległość, Leg. nr 340002/259,
12. Tytuł - Weteran Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny - Patent nr 9600
13. Odznaka Grunwaldzka nr 33084
14. Odznaka pamiątkowa „Akcji BURZA”, Leg. nr I/23/6/156
15. Odznaka Honorowa PCK I stopnia nr 142804 PCK
16. Medal 50 lat praw miejskich Ursusa za zasługi w rozwoju Ursusa